

Nguyễn Du và Truyện Kiều còn đó

Âm hưởng dân ca Bắc bộ

Nhạc và lời: Trần Kim Lan

(Ngâm thơ tự do)

Ồ ơ ơ ớ ơ ờ ơ. Chứ Thăng Long thành cổ năm nao. Nguyễn Du oa
khóc xôn xao đất trời. Gia đình từ chốn xa xôi. Nghi Xuân Hà Tĩnh chuyển dời thành
(Vào nhịp)
đô. Chứ thiếu thời chẳng phải âu lo. Cha làm tể tướng gia cơ yên bình. Không
may đời chẳng thương tình. Cha mẹ mất sớm rập rình khổ đau. Thế rồi thăng trầm thế
cuộc bể dâu. Anh em mỗi người, mỗi ngã còn đâu cửa nhà. Nương mình cô
bác thân gia, khi thăng khi giáng cũng là, cũng là con quan. Học
hành chăm chỉ tiến thân, xứng danh dòng dõi uyên thâm thuở nào. Quyền
sang đức độ thanh cao. Triều Lê phụng sự anh hào vẫn hằng trông. Quang
Trung ngưỡng mộ riêng lòng. Bắc triều đi sứ mỗi mòn thương quê. Đời người bươn trải tái
tê, thương đời thương nước ê chề bất công. Nhà thơ thương bao cảnh ngộ má
hồng, bởi đời oan nghiệt phải vòng lầu xanh. Từ Kiều khắc họa thế nhân, tình thi lục
(Ngâm thơ tự do)
bát lưu danh sử vàng. Ổ ơ ơ ớ ơ ờ ơ. Truyện Kiều ru vọng dương
gian. Muôn tim thổn thức dâng tràn thương yêu. Muôn đời ru mãi đời
Kiều, Nguyễn Du còn đó phiêu diêu cõi trần.